

30 jaar “De reiger”

We schrijven 1982. Willy Demortier is een man die gedreven door zijn liefde voor moeder natuur het hoog tijd vindt om de goegemeente te laten inzien dat we deze moeder niet goed behandelen. Zijn passie ervoor reikt niet alleen naar wat kruipt en vliegt, maar ook het biologisch en ecologisch tuinieren ligt hem nauw aan het hart. Toen ook al was hij bezig met alternatieve energie en energiebesparingen. Vreemd dat 30 jaar later nog zoveel hiervan moeten worden overtuigd. Willy vindt in buur Filip Cardoen een goed klankbord en samen wordt ‘De Reiger’ opgestart. Kort daarna worden Geert Schouteten en Marc Lannoy ook aangesproken om bestuurslid te worden. Deze laatste twee mannen zijn ook de eerste die terug afvallen. De verenigingsnaam ontleenden ze van de grote vogel die vaak opvloog op het moment dat ze weer eens naar hun favoriete stekje trokken: het moerasje “De Rekken”.

Een jaar later kwamen Jean-Pierre Vandamme, Mathieu Foré, Rik D’Hulster en Peter Goossens het bestuur vervoegen. Kranthenkipsels tonen aan dat ze fier zijn dat ze twee jaar na opstart ook zijn opgenomen als VELT- afdeling. De meest bekende activiteiten van toen waren de wilgen-knot-acties, nestkasten bouwen, ochtendje vogels ringen, infowandelingen naar her en der, en de fel gesmaakte dia-avonden. Nestkasten werden getimmerd, en opgehangen. Hier ook groeide het succes, vooral bij de torenvalken en de steenuilen. Met de jaren waren in het gebied steeds meer koppels te zien en te horen.

Activiteiten die wat meer uit de band sprongen waren er ook. Zo was er een druk bijgewoonde broodbakavond, kon je in een namiddag leren hoe zelf oesterzwammen te telen, hadden ze een avond over het eten van - en ook daadwerkelijk proeven - diverse soorten insecten. Eén actie die voor altijd in het geheugen gegrift blijft is die van de door hen opgezette betoging tegen het dumpen van kernafval in de regio Moorslede, waar er onder andere een paars geverfde koe tussen de protestmuzikanten en verklede medestappers liep. De opstart van wat nu het Vierkavenbos is, met de boomplantdag, zit ook bij vele streekgenoten ingebakken. De grote pluim gaat hier nog steeds naar Mathieu. Als heel ‘specialleke’ moeten we zeker ook vermelden de avond dat er een Amsterdammer kwam spreken over de heilzaamheid van het drinken van uw eigen ochtendurine en bijhorende therapieën.

Net als veel startende verenigingen was de kassa eerder leeg dan vol, maar gelukkig hadden ze met Filip een prima tekenaar aan boord. De wenskaarten van zijn hand verkochten als zoete broodjes, idem dito de grote natuur Almanakken die hij elk jaar maakte. Telkens opgesmukt met zwart-wit-tekeningen, en elk jaar een ander thema of vogelsoort als leidraad. Steeds werden ze ook voorzien van de nodige informatie over de getekende vogel- en diersoorten, zelfs tekeningen om zelf voederplanken en nestkasten te maken kwamen aan bod.

Deze kalenders werden op ‘de hoogdagen des Reigers’ gratis beedeeld over het hele werkgebied, ook in de streekkrant, maar dan wel in een geplooid versie. Het nodige geld daarvoor werd verdiend door deze kalenders op beurzen en dergelijke te verkopen. Zelfs op de landbouwersbeurs konden ze vele mensen overhalen om wat geld uit hun zakken te halen voor het groene doel. De Reiger deed het namelijk goed met het buitenvolk, in tegenstelling tot vele andere groene verenigingen, toen. Ze hadden snel ingezien dat alleen door samen te werken resultaten kwamen, en niet door elkaar te bestrijden. Want in tegenstelling van wat toen destijds vaak werd beweerd, zijn best wel wat landbouwers ook

liefhebbers van wilde natuur. Via contacten allerlei leerden beide partijen van elkaar en groeide de groene gedachte verder uit. Het ledenbestand volgde logischerwijs dezelfde weg. Dankzij ondermeer de almanakkenverdeling was “De Reiger” heel erg bekend in hun werkgebied. Dit werd nog versterkt doordat Filip Cardoen toen nog werkte in de Roularta, waar het natuurlijk dik liep met journalisten en fotografen. De vereniging kwam dus makkelijk in de pers. Ze haalden zelfs een paar keren de TV, namelijk met hun jaarlijkse knotwilgactie en later met de kerkuilactie.

Door een te druk privé leven verliet Willy zijn geesteskind, en een nieuwe voorzitter werd gevonden in Jean-Pierre Vandamme. In 1987 vulde Bart Debaes de lege plaats in het bestuur op. Vele jaren later viel Peter Goossens weg, en nog wat later kwam een nieuwe Peter, maar met Donck als familienaam het team vervoegen.

De Reiger van nu is niet te vergelijken met een bijenkorf die gonst van bezigheid, maar eerder met de zacht deinende golven van een rustige zee; maar graag dragen ze nog hun steentje bij om toch nog wat wilde natuur te behouden.

Bart

